DOMSTOLENS DOM
AF 19. JULI 1955

Antoine Kergall
mod Den fælles Forsamling for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 1/55

Processprog: Fransk

Angående:

Erstatningssøgsmål som følge af, at sagsøgerens ansættelseskontrakt ikke blev forlænget.

Domskonklusion:

Sagsøgte dømmes til at betale sagsøgeren et beløb svarende til 16 måneders løn, beregnet efter den metode Den fælles Forsamling anvendte til fastsættelse af størrelsen af de to måneders løn, der blev betalt sagsøgeren som godtgørelse ved kontraktens udløb.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

1. at sagsøgerens påstand om betaling af en automobilgodtgørelse forkastes;
2. at påstanden om betaling af fire måneders ekstra løn tages til følge; og at
3. påstanden om en ekstra erstatning, hvis størrelse fastsættes af Domstolen, tages til følge.

S a m m e n d r a g

1. *Ansatte ved Fællesskabet — sager mod institutionerne — Domstolens kompetence*
   (Traktaten, artikel 42)

2. *Ansatte ved Fællesskabet — perioden forud for vedtægten — ansættelseskontrakter — førvedtægtsmæssig karakter — fortolkning*
   (Konvention om overgangsbestemmelserne, § 7, afsnit 3)

3. *Ansatte ved Fællesskabet — faglig egnethed — administrationens bedømmelse — domstolskontrol*

4. *Ansatte ved Fællesskabet — inddragelse af en stilling — administrationens beføjelser — nyt arbejdsområde for den ansatte*
   (Traktaten, artikel 31)

5. *Fællesskabets ansvar — administrationens fejl — tab — erstatningspligt*
   (Traktaten, artikel 40)

1. Domstolens kompetence i søgsmål anlagt af ansatte ved Fællesskabet følger af traktatens artikel 42 sammenholdt med voldgiftsklausulen i ansættelseskontrakten og bestemmelserne i det gældende personaleregulativ.

2. De ansættelseskontrakter, der i henhold til § 7, afsnit 3 i konventionen om overgangsbestemmelserne er indgået med de ansatte, er offentligretlige kontrakter af før-vedtægtsmæssig karakter, som giver de ansatte en forventning om blivende ansættelse. Disse kontrakter må fortolkes under hensyntagen til parternes vilje og Fællesskabets hensigter med dets ansatte.

3. Bedømmelsen af de ansattes faglige egnethed tilkommer normalt administrationen. En ansats faglige utilstrækkelighed skal fastslås på grundlag af en korrekt sagsbehandling, sådan som denne må respekteres af enhver administration.

4. Administrationen er beføjet til at organisere arbejdet efter eget ønske og til tjenestens bedste. Ved inddragelsen af en stilling, den finder unyttig, handler den inden for sine beføjelser.

   Inddragelsen af en bestemt stilling kan ikke i sig selv medføre afskedigelsen af den ansatte, der besad denne stilling; det må derimod snarere medføre frigørelsen af den ansatte, så denne kan udføre andre funktioner.

5. Ikke-forlængelsen af en ansættelseskontrakt, der er vedtaget under ukorrekte omstændigheder kan udgøre en administrativ fejl ved tjenesteudøvelsen, der medfører ansvar og indebærer pligt til at erstatte det lidte tab.